

Османська Імперія

Особливості державного устрою

Османська імперія — ісламська монархічна держава турецької династії Османів. Існувала у 1299–1923 роках. Заснував її султан Осман I на території Малої Азії. Знищила Візантійську імперію, захопивши її столицю Константинополь, перейменованій на Стамбул . Періодом найвищого розквіту Османської імперії вважають правління Сулеймана I Пишного (1520-1566). Він був, мабуть, наймогутнішим із турецьких султанів за весь час існування Османської імперії.

Сулейман I багато уваги приділяв розвитку своєї держави. При ньому було упорядковано законодавство імперії. Головною особливістю законів Османської імперії залишався поділ громадян держави на дві групи з різними правами та обов'язками — мусульман і немусульман. Поважаючи законотворчу діяльність султана, народ називав його шанобливо «кануні» («законодавець»). Величезним був внесок Сулеймана I і в розвиток культури, яка при ньому досягла рівня набагато вищого, ніж у більшості країн тогочасної Європи.

Органи державної влади

Диван — вищий орган виконавчої, законодавчої чи законорадчої влади в ряді ісламських держав, а також титул керівника цього органу. Слово вперше зустрічається в текстах **IX** століття, що описують халіфат часів халіфа Омара (634 — 644), і означає списки розподілу державних доходів, а також місце зберігання даних списків. При створенні адміністративної системи халіф орієнтувався на зразок держави Сасанидів, а потім і дав раді перську назва. Пізніше термін поширився на різні органи державної влади.

Характер влади монарха

У 1430—1440 роках султан Мурад II відновив османську владу над балканськими територіями (Фессалоніками, Македонією і Косово), що відкололися під час смути. 1444 року він розбив угорсько-польсько-волоські війська хрестоносців в битві під Варною, що намагалися здобути місто. 1448 року султан знову завдав поразки угорсько-волоським силам в другій битві при Косово.

Син Мурада II, Мехмед II Завойовник, реформував Османську державу і військо. 29 травня 1453 року він захопив візантійський Константинополь, що став новою столицею Османів під османською назвою Стамбул. Султан прийняв титул падишаха та імператора Риму. Він дарував Константинопольському патріархату право самоврядування в обмін на визнання османської влади. Візантійські еліти та населення, що не мігрувало, прийняло мусульманське панування, вважаючи його кращим за венеціанське. Останнім центром спротиву Османам на Балканах лишалася Албанія, що заважала османам втогнутися в Італію. 1478 року васалом імперії стало Кримське ханство, активний учасник усіх подальших османських завоювань в Європі.

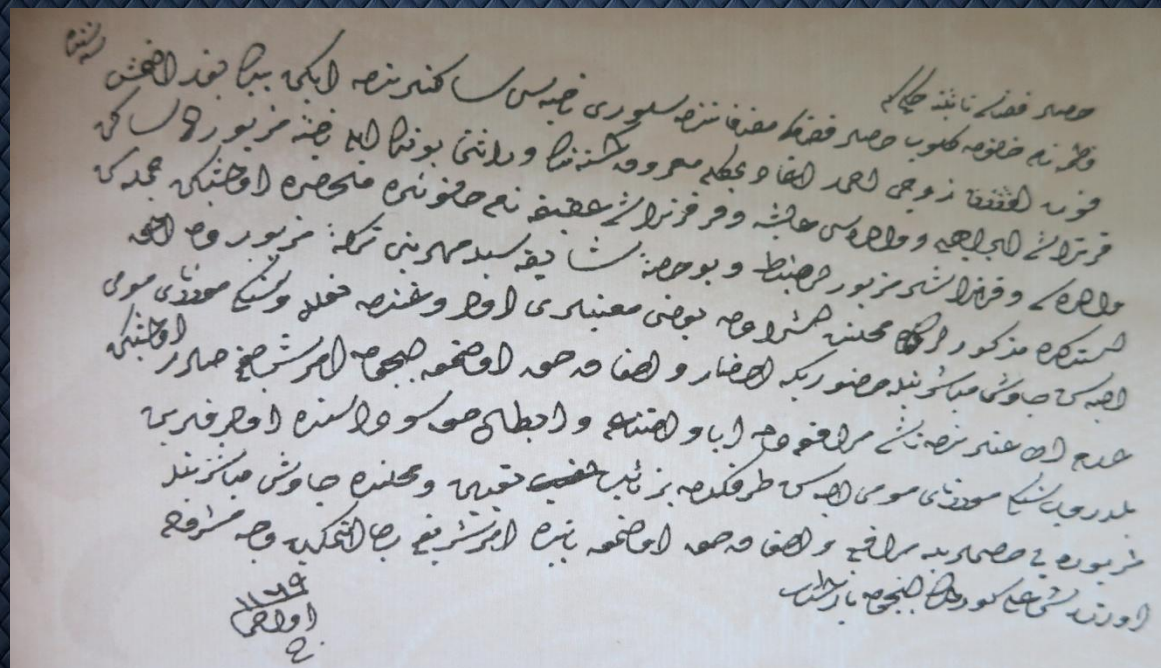
Особливості організації суспільства

Осман I (1258—1326), засновник Османської імперії, прибув до Анатолії з Мерва (Туркменістан) із 400 вершниками для допомоги Румелійським туркам-сельджукам у боротьбі з Візантією. Після занепаду Румелійського султанату в XIV столітті Анатолія опинилася розділеною на самостійні турецькі князівства (бейства), одне з яких очолив Осман I. Його князівство отримало назву Османського від його імені, а піддані стали називатися османцями. В ході завоювань Осман I, що прийняв титул султана, розширив межі свої володіння до кордону з Візантією.

Після смерті засновника, Османи збагатилися землями у Східному Середземномор'ї та Балканах. 1324 року син Османа I, султан Орхан, захопив Бурсу, візантійський форпост у північно-західній Анатолії, й переніс туди столицю своєї держави. 1387 року османи здобули Фессалоніки, яке утримували венеціанці. Перемога Османів у битві при Косово 1389 року поклала край сербській гегемонії на Балканах й відкрила шлях османській експансії в Європу. Останній великий хрестовий похід намагався спинити османський натиск, але був розгромлений у битві при Нікополі 1396 року.

Економічне життя Османської імперії

Економічне життя у османів ретельно контролюється. Присутність держави відчувається повсюдно, перш за все на рівні ремісничих цехів (корпорацій), діяльність яких жорстко регламентується; від держави залежить встановлення цін, реквізиція робочих рук, товарів і капіталів, авторитарне розподіл частини торговельних потоків, заборона на експорт деяких видів продукції.

Особливості

ий вплив
помусу
четях(в
в культ
ератур
і. Хад
озвитк
архітект
будівництвом

ри

тур
(м
ам
оту
пре
57)
гра
ра.
го і
тал

цей час мавзолей Роксолани
розкішню турецькі лазні, я
зустрічей.
я як настінний розпис, м
у вигляді рослинного чи
их істот іслам забороняв.

имана І.
чинку та
дереву,
менту.